

котре би мал водумац візажер Леджерс, цякож може звінти таки обект на простору 5—6.000 кв. метрів. До тієї після того таїнє оружія ще не буде хасноване. Японці праня кельхи торпеда двутони 6 до 7 метрів, котре би мали бути хасновані за розбивки великих морських вовників приставок і за теперішніх вовників ладьюх. Того оружія тим очевидніше, що його ще може виринти з найменшої подібності. Немчи в своїх кельхах чамци у канату Ля Маншу хасну торпеда, котре як похонку іще телько монетами, як тоді, що вони намети подібності хаснюють на початку тет вовни.

Вовни гази.

Хеміческа індустрія вовників держав, що є їх не перед тогу війну, а вони у тій уж війни, мушела ще приготовниц і за таїну війну, як на Кенеєвічах у верху Гету (Голландія) замінила тіка подібна.

Просто же що Немечка юде од скорей готовила за кожну світську, то ще вона наділала приготовила і за таїну війну. Год би може бути з газовою кійкою скинути до конца війни, пак вони юди до тієї після ще не хасновані гази. Немечка, як в найменшої у газах, не послужила ще до тієї після в таїніх засобами. Немечка часто архівізує, що як глання сила сама вони, а не оружіє в засобах не вони були. (Цей буде)

туторед нації Співакель: „Кед має два кошулі, а вони, що твой брат без кошулі, дай ми одні“.

Фотограф з яком лідом ще шкіже волац — Христофорескі...»

М. Ковач.

Полованка

на главну рочну сходку Місткай Добровольської Огнівницької Чети, котра ще отримала не-дзвілю, дні 26. I. 1941, на 2 години пополади у начальницькій книжці.

Полованку ще членів «дарователя», да у по-векінні числу привів.

Руска Керестур, 21. I. 1941. Управа М.Д.О.Ч.

ШІНДІ.

На Богоявленське случайно приїхало сом до Шінду. Пакеди сом вошов до палану, обачел сом по мурок, пугачівських облявок досі велики підікати. Стася. Огіє на 8 т. вечар у сали п. Ильч, Руска Читальня буде давати свою рочну велику забаву. По правдас поведено на мал сом велику маску пойся. На відразу кіякже мене, котре би обещувало, що би членок могол виси цілком автоболія вони забави. Правда, ту и декламаш, и народки таєси, але то мало. У остатнім часу поїздка ще предувані в лом пойдем. Багато же санк, без а закону, роботи, сдел сом ще преївчиги, келько-місну зробши.

Президент «Читальни», в. Г. Торма привів числену публіку, а потім були два деклама-ції. Як тріса точка програму була винесена комедія у 5 діях „Чудотворна калам“ од Кінгспера.

К підпри краткім часу, які дізяенти мали, пішліво, як ще удали власець фалат. Щешію, гвардія, бо ще виділо у каждого, що була мирно і комотко. Ром! добре подіятели, лом студенти О. Канюх і О. Гавричак, мушали би, даліко кіпелі живітє и кеселює баріп. Найбліжче ще зна-шол у своїй ролі Ет. Ростыш, мож пілебодко ковеси, які вон бул од нових, котри з единим словом сельському и жарту уношел, — тоді перший раз бул на сцени. Кер бік мал доброго режисера, могло би ще з їм вельо робиц. Ганчи (Дівочий), щобре одблизла свою ролю, а таку спо-коїносі, яку уквізела, рифі, юнді, вайпі К. Гав-ваць, як в круги, зідоволели.

Я. Мудри як режисер, вельо указав, що през-тичих випадків що лепше. Кельо мого, тельо и дал од себе. Вон из лаурді даску, ти хей би іще ча-тає струній литератури, мого, би и з вікіннім фалатаки робиц. — Дисциплина мідан діктантів була прикладна, що іншак у нас досі рідко.

Сам фалат досі слабо просложзи. Мушело би ще весялі меріониц, бо ми и так богати або словами други народох.

Публіки було вельо, лем будто, ще вітальні було бар з мало. Чудні, а мало и ганьба. Биш у Шінду мушали би але буши прикладом другим. Морални, а позно и матеріални — вход бул 20 — 17 — 10 ді — успіх бара добра.

По позичкам могло би ще заключни, ще ще Шіндине ипак тримаю. Приляки по мало ще улю-рюю. Лом куд и адни, и други буду мало межчай-ши и своя спасти укирівав, ве ще годю и юц напрідок. (Шінд, 21. I. 1941. — Югас П.)

Одбор жимської помоці при Рускій Читальні візберал тей жими за помоц худобник 4.669 дні. Обширасішо з тим було писане у про-шінні вінну.

Тераз вилюючиме маска дарователь:

Руска церкоша каса 600 д. — Ростыш Діора и синове 500 д. — Торма Габор 150 д. — Ступов-ска Діора 150 д. — По 100 дні: Гард Еміл, Гайдук Славі, Руска Читальня, Руска школова каса, Др. Тимко Дури, Козак Діора, якотекар, Шлезінгер Лесполі, Леман Альтона, Хеуфер Петро, — По 70 дні: Стокіч Штефан. — По 50 дні: Габрич Антон, Павелка Штефан, Фальфрич Осіп, Торма Мирний, Жданік Михаї, Дітко Бартол, Бессерник Діора, парох, Бодвански Митро, Кинь Панло, Пандако Михаї, Любаш Ілья, Канюх Михаї, Дудзін Михаї, Терна Еміл. По 30 дні: Канюх Еміл и Ігорунськ Діора. По 28 дні: Тиркайза Андрі. — По 26 дні: Миклош Михаї. — По 25 дні: Туріяскі Янко, Грайцир Еміл, Зданик Ілья, Кавюк Владо, Радуан Владо, Кинь Владо, Кульпі Діора, Жданік Осіп. — По 20 дні: Риміо Іван, Йованович Боя, Малиц Елза, Миркович Йона, Перунські Михаї, Мудри Якім, Роман Еміл, Зданик Янко, Зданик Штефан, Гоняк Керел, Дічко Йонч, Лоран Йозеф и Тор-

ма Михаї. По 16 дні: Дорогацак Михаї, Жомбик Янко, Михник Янко. По 12 дні: Канюх, Мелана.

Крім тих заявок ще ще 52 дарователь по 10 днів, и 72 дарователь по меншій од 10 днів. Пре-мале место у новинках місля шіцьких тає не можеме віднести.

Шіндиним дарователем як тиць найважливіш так и тим є найменшими дарунками, а так истоти и управки и одбори «Жимської помоці» на їх роботи даскуємо.

Руска Читальня — Шінд.

Ср. Митровиця.

В підрозділу 19. т. м., ии «Богоявлення» нічар, одбула ще забава «Шпічакового зору греко-катол. церкви» у Хорі. Дома. За Митровкою то була ко-юсі, бо то перша забава, як ю ходи у Митровиці тутешні Русини-Українці, а недія тута забава, то в першіх національна манифестація, бо до тієї після зловзе ані-раз якою не виступали. З тих-то причин бул за ту забаву великий інтерес. Тоти що готовили забаву укладали як ініціативу труду, же би їх перші виступи бул на достовірні висоти, а публіка ще засилена чесата, що то голна даць гарячотка митровицьких Русинів-Українців. Шіндине скончело за найважливіше задоволення к одніх и інших.

Програма ще складала з трох часів: I. Українські народні писні, II. «Три дні у сина», піса у діях дійах од І. Козарца (на хорватській бенісі) и III. тембала в танці. Найважливі успіхи дожигла перша часі програми, українські народні писні, котрі ще є юшали місце дожига успіхі пре свою яківітальну красу и мелодійності. Програма ще я- почвала зас «Достойно» од Бортнянського, а її єпі скідівало: «Реве та стогве діндр...», «Ой лід гаєн, гаєн...», «Ой пішгувес дуб високий...» и «Лісове в сініх стояло...». Останні штирі писні зас збиркі Ф. Колессі, а пілівал та юшаки хор. Мужескі хор аспінкал «Розвиваїся ой ти старий дубе...», «Ре-кнуть, стогнут гори-хвілі» и «Гой на горі там жі-ці жнуть», що їх муїчко обробел о. Т. Тимко. Найважливі ще публіки юшачі писні мужеского хору, котрі ще, тог мали (з лірикетом 14 особи), дісці щенілів виникал зас своєго звідня. «Хором» діригувал п. Іван. Ванчик. «На пристопомені пісні» юстаріла пан Миттель Лікарова, управителька тутешній жимської струній школи, котра споряди положила вельо труду и добреї даски.

Забава ще скончела вісподіваним добре як за дарователями так и за публіку и у морал-ним и матеріалним погляду. Тота забава як ток южнісленіїше віщі юстаріла пан Миттель.

Такі красни и справди вісподіваним успіх забави юшивацького хору, буде початок жимської вітальніко-освідомлюючій роботи медзі Русинам-Українам Ср. Митровиці, котра дотераз таки би новесі стріле и не рушали ще: Кед медзі юшачім лідама буде и за далі добрі даски; що є юшачі и адвакости треба буде ще сподіваним в дільшими успіхом.

Учасник.

Дюрдьов

Одбор «Читальни» одлучел прає жимською село-ю организовать реферати и преподаванік да за тут способ упознанії своїх членів віс актуальним, вілпростими, когти цікавя кожного напредового чоловіка. У першім шире напол ще спонукані да да, вагою своїм членам юшачи упознаваць юшаки их дружгов. Також еден реферат отрамал прешлій недіслі вірд величні членом члісюх и симпатизером К. Бессерникі, скончені поголосов. Вон украгко винес появу орга-нізацій медзі людаки, Цалінім сїлом юшачіду пікапініл слухачом же біло по юшакі познамі, вредносіц юїнні організації. Виявівал нам же, що юшаки дружгіє «Читальни» вихочонац чловіків у культурним, соціальним и моральним погляду. Толкуючи змаганіс кожного, закінчел реферат зас викладом о добреї и недобреї кійкі, бо наїво дружтво ли юшачіни, у найменшій міри зас кійкі сїле посигнуні туту юшаки. Загінцева ще юш превелькою значінькою квіж-кою и исторії.

Слівни америцін писагель Свеклер У. у хіжкі «Пенсіон пізак» упоредау злу кійкі-ку зас гадом и тигром: «То юш ще юшаки юшаки же дахто захочанс зас кійкі смугаяц на хрибце отровного гада. Яки лем били ауби тигро тигро; а як якож повнти юш павури! Зна ще юш які хас-сан тому юш у своїх хіжкі юшаки отровного гада, або тигра».

Дописи

Акція за жимську помоц у Руским Керестуре.

Як юш скорей язене, наявна одбор у Руским Керестуре принес у своїо време одауну, жекажди пізда має даць все своїого урізакю по 3 кілі од готелі за жимську помоц.

Тоїу и Други акції, які привезли с відома и хлоби гаудове, не звіншили сстатні час, а хтори звергає, заслужую хажду похвалу. То обрая драга, ц. в. п., такеї мурімє піснікі Тарасчуночкі, и по-човетніх яаконіх, єще худобному брз-зові своїому юш мурімє ломотиць.

Так робя и други народи... Маже приклад Жінок. Розпнати, розтаргани по пізнях швеє, але ще зрихти, де монетами своїого супародніка подзвичко.

И чокко нам порозуміти таких людоз, наєт-них, церковних, Богебоязливих, хлори юс в раде-девки давяю часточку часточки од того, що юш Бог ддал.

Чи вони то робя пре скіпосі, чи пре звініти, юш вони по збераю и же вони таїу гумаку акцію то подза? Як було, не можеме їх похвалиц. Можеме ще ганьбиц, же и такоги швеє юш крізь замі.

На лам у Керестуре, але и по цінніх паніх наявна, да ще така акція неділі и неділі, мушали бы такі вінчичлізи людзів запаметиц, же легко бого ставяць у кіям упіну к цепах сухих супл-ах, а чежко у юдіх подартых к мокрах бочко-ах и позлатанім уяшу.

Ісгнейвие буц поштенк дримакоц пред олтаром з позичм жалудком, як тіто попітеве отримац кед дзевія плачу за фалатком хлібника, а пот го зо чого дац.

Латко осудася — а чежко подвошко.

Латко бул мудри тому, що ма польні гакбари, по тому, що юш дінірка, да до облечка на свої, юш людескіх хіжків положи скло месго речі даю панесу.

И кед би то мадя на розуме, — скупи би не буди!

А кед занесіц причища, же не давю, веї юш здохаю. Ісусовікі прічти о фарисею..., Да-ца-ца и робя, лам тэди, кед дахто віхіз и да дахто віхіз... то не давош!... Робя лам тэди, кед звеме, юш нас буде хваліц, то — фарисество... И не будас оправдане пред Богом и людами тає поступане...

Нас би не требало да крэзя да добры діл-пахи занесіц окрем закону сінісія, а іса жаць вінчіків великих добрих и сандоміх гаудах, ист-ще и такіх, юх их страх од закону, а юх од Бога — паганія да дзевія З кіям по голту, либо таєкі мади дарунок...

Не три кіеви, веї тричес даю, та би не будо вельо, бо то би юш веї не будо гето, по

